

Ikt. sz.: VFB-42/1-5/2023.

VFB-1/2023. sz. ülés
(VFB-10/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési Bizottságának**
2023. február 14-én, kedden, 11 órakor
az Országház Slachta Margit termében (földszint 84-85.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A négynapos munkahét bevezetéséről szóló H/2171. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	5
<i>Tordai Bence szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Tordai Bence válaszai</i>	10
<i>Határozathozatal</i>	12
<i>Az oltatlanságuk miatt hátrányt szenvedett foglalkoztatottak állami kártalanításáról szóló H/2530. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	12
<i>Dr. Apáti István szóbeli kiegészítése</i>	12
<i>Hozzászólás</i>	16
<i>Dr. Apáti István válaszai</i>	17
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>Egyebek</i>	19
<i>Az ülés berekesztése</i>	19

Napirendi javaslat

1. A négynapos munkahét bevezetéséről szóló határozati javaslat (H/2171. szám)
Tordai Bence (Párbeszéd) képviselő
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. Szenteste napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2419. szám)
(Balassa Péter (Jobbik) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Az oltatlanságuk miatt hátrányt szenvedett foglalkoztatottak állami kártalanításáról szóló határozati javaslat (H/2530. szám)
(Dr. Apáti István (Mi Hazánk) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Apáti István (Mi Hazánk), a bizottság elnöke
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke

Tasó László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Gelencsér Attila (Fidesz)
Szabó Zsolt (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Bányai Gábor (Fidesz) Gelencsér Attilának (Fidesz)
Becsó Zsolt (Fidesz) Szabó Zsoltnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Kovács Agneta Patricia bizottsági munkatárs (Bizottsági Főosztály)

Meghívott

Hozzászóló

Tordai Bence országgyűlési képviselő (Párbeszéd)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 00 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, az előterjesztőt és minden megjelentet. A Vállalkozásfejlesztési Bizottság mai ülését megnyitom.

Mindenekelőtt egy rendkívül szomorú kötelességemnek kell eleget tennem. Bizonyára mindannyian értesültünk arról a hírről, hogy január utolsó napjaiban alelnökünk, Kordás László tragikus hirtelenséggel elhunyt. Kordás László 2004-2006-ig a Foglalkoztatási és Munkaügyi Minisztérium politikai államtitkára, 2015-2021-ig pedig a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke volt. 2022 óta országgyűlési képviselőként tevékenykedett, és a Vállalkozásfejlesztési Bizottságban egyik alelnöke volt. A temetése múlt hét pénteken volt, ahová a bizottság nevében koszorút küldtettem. Kérek mindenkit, hogy néma felállással tisztelegjünk néhai alelnökünk emléke előtt. *(A jelenlévők egyperces néma felállással adóznak az elhunyt emléke előtt.)* Köszönöm.

Most pedig ismertetem a helyettesítések rendjét. A mai bizottsági ülésen Gelencsér Attila képviselő úr helyettesíti Bányai Gábort, és Szabó Zsolt képviselő úr helyettesíti Becsó Zsolt képviselő urat. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, tehát megkezdhetjük munkánkat.

A napirendi javaslatról való döntés következik. Képviselőtársaim előzetesen megkapták az elsődleges napirendi javaslatot, azonban ebben több ponton jelentős változás történt. Az elsőként kiküldött napirendi javaslatához képest a helyzet a következőképpen alakult: a H/2321. számú határozati javaslatot az előterjesztő visszavonta. A H/2335. számú határozati javaslat pedig a határozati házszabály 16. § (2) bekezdése alapján automatikusan az Országgyűlés tárgysorozatára került, így a mai bizottsági ülésünk napirendi javaslatáról mindkét indítvány lekerült.

Tájékoztatom továbbá a bizottság tagjait, hogy tegnap este Balassa Péter, a T/2419. számú törvényjavaslat előterjesztője írásban indítványa tárgyalásának halasztását kérte, így ezzel a napirendi ponttal is rövidül a mai ülés napirendi javaslata.

Kérdezem tehát a tisztelt bizottságot, hogy a kiküldött napirendi javaslatot az előbb elmondott módosításoknak megfelelően elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság a napirendi javaslatot, az imént felsorolt módosításokkal, egyhangú szavazattal elfogadta.

A négynapos munkahét bevezetéséről szóló H/2171. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az elfogadott napirendünknek megfelelően rátérünk az első napirendi pontra, ahol a négynapos munkahét bevezetéséről szóló H/2171. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk. A határozati javaslatot Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője nyújtotta be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és elsőként a határozati javaslat jelen lévő előterjesztőjének adom meg a szót. Parancsoljon!

Tordai Bence szóbeli kiegészítése

TORDAI BENCE (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Valóban, a Párbeszéd a négynapos munkahét bevezetését javasolja. Tudom, hogy ez egy szokatlan javaslat, még akkor is, hogyha mi, zöldek ezt már évek óta rendszeresen javasoljuk az Országgyűlés számára is. Ez a határozati javaslat is arra

kötelezné a kormányt, hogy teremtsen meg a négynapos munkahét bevezetésének törvényi feltételeit.

Próbálom tehát elmagyarázni azt, hogy miért lenne fontos ez, úgy, hogy a fideszes kollégák is megértsék, és persze nem a kognitív kapacitásaikra akarok ezzel utalni, hanem arra, hogy egy nagyon más paradigmában gondolkodnak a társadalomról, a gazdaságról. Hiszen azt nyilván mindenki könnyen érti, hogy mindenki szeretne ugyanannyi munkát elvégezni kevesebb idő alatt, és szeretne ugyanannyi fizetést kapni kevesebb munkaóra után, tehát tulajdonképpen egy óradíjmelésben, egy béremelésben részesülni; mint ahogy azt is nehéz lenne vitatni, hogy az ötnapos munkahét nyolcvanas évek eleji bevezetése óta a ténylegesen ledolgozott munkaórák száma 15-20 százalékkal csökkent.

Valamint az is tény, és ezt nemcsak mi, ellenzéki képviselők mondjuk és nemcsak a független kutatóintézetek mondják, de a Nemzeti Bank elnöke is arról értekezett egy másik bizottsági ülésen, hogy mennyire gyenge, mennyire alacsony a magyar gazdaság termelékenységége, és pontosan tudjuk a négynapos munkahét bevezetésére vonatkozó kutatásokból, hogy a termelékenységét nagymértékben növelné ez az intézkedés.

De ennél többről van szó: egy társadalomfilozófiai különbségről van szó. Arról van szó, hogy a Párbeszéd javaslata szöges ellentéte annak, amit a Fidesz most kormányon megvalósítani próbál. A munkaalapú társadalom tulajdonképpen azt az üzenetet hordozza, hogy az ember azért van, hogy dolgozzon, hogy bémunkát végezzen, lehetőleg alacsony bérért, lehetőleg fideszes oligarchák vagy nagyvállalatok bérrabszolgájaként. Ez az a fideszes gazdaságpolitikai modell, ami alapján Magyarországot ma kormányozzák.

Ehhez képest egy emberközpontú gazdaság modelljére teszünk javaslatot a négynapos munkahét bevezetésével is. Ez arról szól, hogy nem az ember van a gazdaságért, hanem a gazdaság van az emberért, az emberi társadalomért. Sőt, menjünk tovább: a gazdaság a társadalom egyik alrendszerévé, abba beágyazva működik; a társadalom pedig az ökológiai rendszer egyik része, abba van beágyazva, és erre tekintettel kellene minden gazdasági döntést, minden gazdaságpolitikai irányt meghatározni.

Ez pedig azt követeli tőlünk, hogy elsősorban az emberi érdeket nézzük, amikor például a munkaidőről filozofálunk vagy hozunk éppen törvényi szabályozást. Egy ilyen rossz egészségi állapotú, egyebek között a kiégéstől sújtott társadalomban, de számos egyéb, a túlmunkából eredeztethető egészségügyi problémától sújtott társadalomban nyilvánvalóan kiemelt jelentősége lenne annak, hogy a munkaidőt jelentősen csökkentjük, illetve törvényi szinten is támogassuk azt a spontán módon végbemenő, a ledolgozott munkaórák számában megmutatkozó csökkenést, ami az elmúlt évtizedeknek, és várhatóan az elkövetkező évtizedeknek is a trendje. Hiszen benne vagyunk egy negyedik ipari forradalomban, a digitalizáció, a robotizáció, a mesterséges intelligencia térnyerése egyre kevesebb területen teszi pótolhatatlanná az emberi munkaerőt, olyan módon kell tehát átstrukturálni a magyar gazdaságot és a világgazdaságot is, hogy az emberek azokon a területeken végezzenek munkát, ahol rájuk, és elsősorban rájuk van szükség mint emberekre. Nem robotokkal pótolható munkát kell végeztetni emberi droidnak tekintett munkavállalókkal, hanem az értelmes, a kiteljesedésre lehetőséget adó munkavégzés feltételeit kell megteremteni a gazdaságban.

Ehhez is közelebb visz a négynapos munkahét, és természetesen a munka és a magánélet egyensúlyának egy sokkal hasznosabb szintjét, egy boldogabb társadalomhoz vezető új szintjét is jelentené. Erre megint csak nagy szükség van Magyarországon, ahol egyrészt a nemi szerepek által meghatározott, az elsődleges

munkaerőpiacon mutatkozó és a meg nem fizetett munkák terén mutatkozó különbségek is nagyon súlyos problémát jelentenek, nyilván elsősorban a nők kárára, tehát ha úgy tetszik, ezzel nemcsak egy zöld-, hanem egy feminista program is.

És lehetne tovább folytatni a sort, hogy mennyi haszna volna társadalmi szinten a négynapos munkahét bevezetésének, de inkább térjünk át az ökológiai hasznára, hiszen egy klíma- és ökológiai válság kellős közepén vagyunk, márpedig azt mutatják a kísérleti tapasztalatok számos országban, akár a nagyvállalatok, akár a kormányzatok szintjén bevezetett pilotprojektek eredményei, hogy a négynapos munkahét nagyjából 20 százalékkal csökkenti az adott gazdaság ökológiai lábnyomát, elsősorban a széndioxid-kibocsátást. Más tanulmányok szerint minden 10 százaléknyi munkaidő-csökkentés 12 százalékkal csökkenti az ökológiai lábnyomot. Tehát azt hiszem, ha a megfelelő termelékenységi szint mellett csökkenteni tudjuk a gazdaság környezeti terhelését, akkor ez biztos, hogy egy jó irány, biztos, hogy egy olyan irány, amire át kell állni.

Mindenki, aki kicsit is tovább lát az orránál, látja, hogy a jövő zöld, és azt is tudjuk józan ésszel, hogy a jövőt nem lehet feltartóztatni. Úgyhogy ennek szellemében kérem a bizottság nemcsak ellenzéki, hanem kormánypárti tagjait is arra, hogy támogassák a Párbeszéd négynapos munkahétre vonatkozó javaslatának a tárgysorozatba vételét, és támogassák a plenáris ülésen is majd a szavazáson, hiszen ez az, ami a magyar gazdaságot egy fenntarthatóbb, jövőbarát pályára tudja állítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Kérdezem a bizottságot, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak. Parancsoljon!

Hozzászólások

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Így szezonnyitóként egy érdekes intellektuális vitába mehetnénk bele képviselőtársammal, de erősen próbálok ellenállni a kísértésnek, hogy elvegyem egy ilyen vita miatt az időt a képviselőtársaimtól.

Képviselő úr felvezetőjéhez annyit tennék hozzá, hogy természetesen azt nem vitatjuk, mert valóban vannak szektorok - ezek száma viszonylag szűk -, ahol egyébként ma is alkalmaznak Magyarországon is négynapos munkahetet. S ha valamely cég ezt Magyarországon be akarja vezetni, be is tudja vezetni, semmilyen törvényi akadálya ennek nincs. Arra vonatkozóan, hogy általános érvénnyel kimondjunk egy ilyet, erre semmilyen szükség nincs, indok sem egyébként.

Tisztelt képviselőtársam jól mondta, hogy alapvetően két teljesen különböző dimenzióban élünk. Azt gondolom, továbbra is „a munka nemesít” elve alapján, és a munkaalapú társadalom nem azt jelenti, amit képviselő úr itt ideidézett, hanem azt jelenti, hogy abban hiszünk, hogy egy egyén, egy család, egy nemzet a munka által tud előrelépni, a munka által tudja megvalósítani azokat az elképzeléseket, amelyek akár a boldogsághoz vagy a kiteljesedettebb élethez vezetnek. Képviselőtársam progresszív-liberális, a világot mindenáron megváltoztatni akaró hozzáállása - el is mondta, hogy a jövőt nem lehet megállítani: én nagyon remélem, nem az a jövő, amiről ön beszél. Az a vicc jutott eszembe képviselő úr filozófiai alapvetéséről, mint amikor kérdezik az úttörőt - vagy cserkész, teljesen mindegy *(Derültség.)* -, hogy miért késett el a foglalkozásról, és mondja, hogy át kellett kísérnie egy vak nénit az utcán; na de hát miért tartott eddig?; hát azért, mert nem akart átmenni. Vannak tehát önöknek olyan társadalmi átalakítási elképzelései, amit a társadalom nem akar, önök akarnak, egy erőszakos kisebbség, és azt gondolják, hogy a világ megváltása az önök kezében van.

Szerintem teljesen érthetetlen dolog, hogy a feminizmus és a zölddolog hogyan jön a négynapos munkahéthez, ezeket nem tudtuk megfejteni képviselőtársaimmal, de nem is próbálkoznánk vele, mert tényleg csak egymás idejét rabolnánk.

Én azt gondolnám, hogy az önök javaslata teljesen távol áll a normális, hétköznapi magyar emberek gondolkodásától. Szerencsére olyan országban élünk, ahol ma már, nem mondom, hogy százszázalékosan, de 99 százalékosan, aki akar, az tud dolgozni, meg tudja teremteni a saját maga és családja egzisztenciális alapjait, és a jövőben is ilyen országban szeretnénk élni. S ehhez a négynapos munkahét általános bevezetése semmivel sem járul hozzá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor venném a bátorságot, ha megengedi, képviselő úr.

Döntően arra hagyatkozom a kérdésem megfogalmazásánál, amit ön szóban elmondott. Hogyan lehetne ez kivitelezhető speciális munkakörök esetén? Gondolok itt a teljesség igénye nélkül rendvédelmi szervekre, vagy olyan tevékenységekre, munkakörökre, amelyek jellegükből adódóan a hét minden napján, a nap minden órájában, percében igényelnek élőerőt, munkaerőt, munkavállalót, munkavállalói jelenlétet. Ez hogyan kivitelezhető? Mert ez kicsit talán elmaradt vagy kimaradt az indoklásból.

Az egyébként engem is érdekelne, valóban, hogy hogyan köthető össze a négynapos munkahét gondolata úgy általában a zöldgondolattal és a feminizmussal. Ez mindenfajta szarkazmus vagy gúnyolódás nélkül tényleg érdekel, hogy ezek hogyan kapcsolhatók egy logikai láncolatba. Azzal együtt, hogy én személy szerint nem tartom teljesen ördögtől valónak ezt a felvetést, ezt meg kell mondjam itt mindenkinek. Lehet, hogy úgy van, hogy az emberek 99 százaléka, ha akar, akkor tud dolgozni, de a szónak nem a túlhajtott vagy szélsőséges értelmében vett szabadsághoz az én személyes véleményem szerint hozzátartozik, hogy mondjuk, olyan munkakörülmények, olyan munkaidő-beosztás legyen és legfőképpen olyan javadalmazás vagy fizetség, amely az egyén szabadságához szerintem nélkülözhetetlen. Tehát lehet valaki fizikailag szabad, szabadon járhat-kelhet Magyarországon vagy a nagyvilágban, ha egyébként testileg-lelkileg nem egészséges, és egyébként nem tud egy megfelelő mennyiségű jövedelmet megtermelni, akkor hiába szabad fizikailag, vagy hiába gondolkodhat ő szabadon vagy gondolhat bármit a világról, ha nincs elég fizetése, munkabére, nem megfelelőek a munkakörülményei, ha egyfajta munkahelyi és/vagy adósrabszolgaság terhe alatt nyög, akkor azért az a szabadság meglehetősen korlátozott. S ennek a helyzetnek az előállításában az elmúlt 32 év kormányai közösen, nem egyformán, különböző arányban, de azért közösen felelősek.

Gondolok én itt a szegény, szerencsétlen szűkebb szülőhazámra, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyére, amely - természetesen elfogultsággal mondom ezt - az ország legszorgalmasabb vagy egyik legszorgalmasabb és talán legszegényebb megyéje. Én magam az ország legszegényebb járásából, a Csengeri járásból származom; statisztikai adatok bizonyítják, hogy tőlünk szegényebb járás, legalábbis a legutóbbi adatszolgáltatás szerint nincs. Pontosán tudom - attól függetlenül, hogy mondhatjuk, a Jóisten felvitte a dolgomat, meg a választópolgárok akarata, de nem felejtettem el, hogy honnan gyűttem -, elképesztő szegénység van nálunk, elképesztő kiszolgáltatottsága is a munkavállalóknak. Éntőlem aztán a liberalizmus valamennyi vadhajtása tisztos távolságban van, de mindenfajta ideológiától mentesen - bár ez szerintem nem feltétlenül ideológiai kérdés; persze bele lehet keverni, de nem kellene -, borzasztó munkahelyi, munkaköri állapotok vannak, rendkívül alacsony fizetésekkel; olyan fizetésekkel, olyan körülményekkel, hogy mifelénk a legtöbb munkavállaló csoda, hogy gyalog a buszmegállóba ki tud menni annyi pénzből, amennyiből megélni

kénytelen, meg olyan körülmények között dolgoznak, amelyek mondjuk, 2023-ban méltatlanok a legtöbb esetben. Ez csak egy kicsit ilyen filozofikus vagy saját személyes tapasztalatomon alapuló fölvetés volt.

S egyébként személy szerint így, ebben a formájában nyilván én sem tudnám támogatni vagy megszavazni a javaslatot. Azt viszont jelen esetben is támogatom, hogy erről érdemben beszéljünk, és nemcsak egy bizottsági vita, egy szűk bizottsági ülés keretei között, hanem akkor ütköztessük az érveinket, a szó nemes értelmében végezzünk egy intellektuális bokszmeccset a plenáris ülésen, nem látván egyébként ennek semmi akadályát, ahol aztán minden oldal, minden politikai párt kifejtheti a véleményét, ütköztetheti az érveit. Nem gondolnám, hogy ettől bárki megrövidülne vagy bárki kevesebb lenne, mert egyébként magának a javaslatnak már a címéből adódóan is lehetnek azért támogatható elemei, vagy érdemes lenne talán mélyebben elgondolkodni rajta. Arra hívnám fel itt a képviselőtársak, főleg kormánypárti képviselőtársaim figyelmét, hogy próbáljunk kicsit eltávolodni attól a rossz gyakorlattól, hogy ilyen vagy olyan előítélet vagy utóítélet alapján lesöprünk javaslatokat, és nem vitatjuk meg. Mert egyébként ennek, mondjuk, néhány éven belül vagy belátható időn belül azért lehetne bizonyos szektorokban akár komolyabb létjogosultsága, vagy lehet, hogy nagyjából a Tordai Bence által benyújtott javaslat és a Szatmáry Kristóf alelnök úr által elmondottak között lehetne valahol igazságot tenni, vagy egy szabályozási irányt szabni, hogy persze nincs akadálya annak, hogyha ezt egy munkáltató be akarja vezetni - ez igaz, szabadon bevezetheti.

De mégis, ha az állam akarja - akár bizonyos területeken ösztönzőkkel, megfelelő szabályozási környezettel -, ezt elfojthatja vagy elősegítheti, hátráltathatja vagy előtérbe helyezheti, úgyhogy talán érdemes erről egy jó szakmai vitát folytatni a plenáris ülésen.

Éppen ezért én a magam részéről kíváncsian várom, hogy a speciális területeken hogyan lehetne ezt alkalmazni, mert erre vonatkozóan nem hallottam a felvezetésben semmit. Én a magam részéről a tárgysorozatba vételt az előbb elmondottak szerint egyébként támogatni fogom. Én szeretek megmérkőzni, és szeretném, hogyha erről a plenáris ülésen vitatkoznánk. Köszönöm szépen.

Ha nincs egyéb... *(Jelzésre:)* Látom, hogy Szabó Zsolt képviselő úr jelentkezik, és akkor meg is adnám önnek a szót. Örülök, hogy vitára inspirálok esetleg én is másokat. Köszönöm.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem vitázni szeretnék, csak egyszerűen szakmai kérdések vannak bennem, miután a szakterületeket relatíve jól ismerem, én is dolgoztam bennük.

Az egyik, hogy egy olyan gépsor esetében, amelyik adott termelési kapacitásra képes egy óra alatt, az ökológiai lábnyom hogyan csökkenthető, amikor ugyanannyi terméket fogok vele gyártani? Ráadásul mondjuk az előkészítési idő például egy gőzellátású rendszernél, ha én ezt többször indítom be, jobban terheli a környezetet? Tehát szerintem az ökológiai lábnyom bizonyos esetekben meg is nőhet.

A másik kérdésem, hogy mi van azon cégek esetében, ahol több ezer foglalkoztatottról van szó, és ők nem kevesebb órát szeretnének dolgozni, hanem a dolgozók 80 százaléka többet szeretne dolgozni. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem az alacsony bérezést nyújtó cégekről beszélünk, hanem a magas innovációval rendelkező, technológiailag nagyon fejlett cégekről, ahol a jelenlegi országos átlagbér két-háromszorosát keresik a fizikai dolgozók.

A harmadik kérdésem, hogy hogyan nézzük a garantált bérminimum, vagy az úgynevezett minimálbér értékét egy négynapos munkahétnél? Hozzáteszem, hogy bennem az is felmerült már kérdésként, amit elnök úr már feltett, hogy mi van például

az őrző-védő szolgáltatók esetében? Vagy mi van más esetekben, ahol azért, hogy négynapos munkahetet vezetünk be, a szolgáltatási díjakat a többszörösére emeljük, növeljük a fajlagos költségeket, és lehet, hogy ezzel gazdasági vállalkozásokat teszünk tönkre.

Szerintem a mostani szabályozás harmóniában van; a munka törvénykönyve a helyén van, és lehetővé teszi bármilyen variációban, hogy a munkáltatók, a munkavállalók és maga a kormányzat mint intézkedő szervezet, konszenzussal fenntartsák ezt a rendszert. Tehát nem vagyok benne biztos, hogy pont ebben a helyzetben, amikor túl vagyunk egy Covid-időszakon, és most gazdaságilag kell kezelnünk egy időszakot, ez a legjobbkor betervezett javaslat. Nem látom azokat a finommegoldásokat, amiket szeretnék látni a rendszerben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem, hogy van-e még hozzászólási szándék. *(Nincs ilyen jelzés.)*

Amennyiben nincs, akkor kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Látom, hogy igen. Parancsoljon, öné a szó.

Tordai Bence válaszai

TORDAI BENCE (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm szépen elnök úrnak, alelnök úrnak, képviselő úrnak a kérdéseket és hozzászólásokat. Igyekszem válaszolni.

Kezdjük elnök úr felvetésével. Képviselő úr is erre utalt, hogy mi a helyzet a folyamatos munkarendben dolgozókkal és a speciális ágazatokkal, területekkel, ahol a 7/24-es rendelkezésre állás vagy folyamatos munkavégzés, vagy legalábbis ügyelet egy elvárás. Nyilván ezek különleges és külön kezelendő területek. Jelzem, hogy ha valahol 7 napot kell dolgozni vagy 7 napon át folyamatosan kell valakinek dolgozni, akkor már az ötnapos munkahét is jelent ilyen szempontból problémákat, és ezek mind külön szabályozást igényelnek, mint ahogy így volt ez '81-'84 között, amikor '81-ben elfogadták a törvényt, és 3 év alatt vezették át folyamatosan a magyar gazdaság különböző szektoraiban is - a részletszabályok alapos kidolgozásával - az akkori munkaidő-csökkentést. Ez a határozati javaslat nem maga a törvényjavaslat, ez csak arra kéri fel a kormányt, hogy fogjon neki annak a valóban nagyon aprólékos munkának, ami egy ilyen nagy léptékű átalakítást lehetővé tenné, de azért tegyük hozzá, hogy a magyar munkavállalók 70 százaléka a harmadik szektorban dolgozik, tehát ott azért sokkal könnyebb ezeknek a kérdéseknek a kezelése.

A javaslat ideológiai beágyazottsága. Valóban lehetne támogatni jobboldali-baloldali, liberális vagy konzervatív nézőpontból is. Én két olyan fontos érvet emeltem ki, ami alapján ez köthető a zöld- és az ezzel rokon feminista megközelítéshez. Az egyik az, hogy nagyon komoly egyensúlytalanság van a nők és a férfiak között a munkavégzés jellegét illetően. A férfiak több fizetett munkát és jobban fizetett munkát végeznek, a nők több fizetetlen munkát végeznek, és amikor pedig fizetett munkát végeznek, akkor is 15-18 százalékkal alacsonyabb átlagos jövedelemért teszik mindezt.

A magyar Statisztikai Hivatal időmérleg-felvételeiből tudjuk, hogy majdnem kerekén egy órával több háztartási munkát végeznek a nők. Nyilvánvaló, hogyha a férfiaknak is és a nőknek is egyébként kevesebb munkát kellene bér munkával, fizetett munkával tölteniük, akkor több idő lenne például a háztartási munka ellátására, és ebből következően annak az egyenlőbb megosztására is lehetőség nyílna. Ilyen értelemben neveztem ezt a javaslatot feministának is egyfajta nézőpontból.

Másfelől pedig nem értem, hogy miért kell magyarázni, hogy ez miért egy zöldjavaslat, amikor nagyon komoly érvek szólnak amellett, hogy a gazdaság hosszabb távon szükségszerűen egy fenntartható visszavonulás pályáját kéne hogy bejárja, csökkenő nyersanyag- és energia-felhasználással, és ennek kéne alárendelni a

gazdasági szerkezet átalakítását. Nyilván hogyha a gépsor folyamatosan dolgozik és csak az emberek járnak be kevesebbet, akkor maga a gép, amelyik egyébként is nyilván folyamatosan hatékonyabb és hatékonyabb, önmagában ettől az intézkedéstől nem fogyaszt majd kevesebb energiát, de ha mondjuk a közlekedés energiaigényét nézzük, a közlekedés mint az egyik legnagyobb üvegházgáz-kibocsátó, kisebb közlekedési igényeken keresztül egyszerűen alacsonyabb kibocsátásokkal járulna hozzá a klímakatasztrófa elkerüléséhez, és ez nem volna egy utolsó dolog. Lehet persze technológiai szinten példákat hozni, hogy hol nem hozna változást a négynapos munkahét, de azok az átfogó modellkísérletek és közgazdasági modellek, amik próbálják ennek az ökológiai hatásait felmérni, azt mondják, hogy a munkaidő csökkenésével arányban nagyjából 20 százalékos csökkenés elérhető lenne.

Alelnök úrra reagálva két dolog. Egyrészt azt nem tudom, miért gondolja, hogy a magyar emberek ne szeretnék kevesebbet dolgozni ugyanazért a pénzért. Nem pontosan látom, hogy ezt miből vezette le. Illetve képviselő úr is azt mondja, hogy inkább többet szeretnék dolgozni a munkavállalók. Én szeretném jelezni, hogy több pénzt szeretnék hazavinni ezek a munkavállalók, és azért vállalnak pluszmunkát, mert a pótlékokkal sokkal jobb jövedelmi helyzetbe tudnak jutni. Nyilván, ha nem 40 órához képest, hanem 32 órához képest számítjuk a pluszmunkát, és arra az időre jár már a pótlékokkal megnövelt bér, akkor ettől ők is boldogabbak lesznek, miközben való igaz, hogy a magyar gazdaságban jelen van az önkiszákmányolás, és ennek köszönhetően egyébként nagyon rosszak a mortalitási és a morbiditási ráták is. Különösen az ötvenes éveikben járó magyar férfiak között borzasztó - jelentős részben a túlmunkából és a munkahelyi stresszből is eredeztethető - a korai halálozás. Úgyhogy én azt gondolom, hogy szeretne mindenki kevesebbet dolgozni ugyanannyi pénzért, vagy ha többet dolgozik, akkor azt elsősorban a több pénzért csinálja.

Hogy az alelnök úr nem tartja reálisnak, időszerűnek vagy életképesnek ezt a megfontolást: szeretnék párhuzamot vonni a zöldenergia-átmenet ügyével, amit szintén az elmúlt, most már legalább 13 évben sulykoltunk, és próbáltuk elmondani szeretve tisztelt kormánypárti kollegáinknak, hogy talán ideje lenne a magyar gazdaságot és társadalmat egy alacsonyabb energiafelhasználású, magasabb energiahatékonyságú működési módra átállítani. Mindezt eddig eleresztették a fülük mellett, aztán amikor beütött az energiaválság, akkor kapkodtak fűhöz-fához, és próbálták behozni 13 év semmittevésének a mulasztásait. Tehát szeretném, ha nem megint az lenne a helyzet, ami ebben az ügyben volt, hogy Magyarország nem cselekszik, nem lép, sőt, azokat próbálják kormányoldalról nevetségessé tenni, akik elmondják, hogy merre van előre és nagyjából hogy néz ki az elkerülhetetlen és megállíthatatlan jövő, majd amikor aztán szembejön a valóság gyorsított üzemmódban, akkor meg csak kapkodnak a fejükhöz.

Izlandon már bevezették a négynapos munkahetet, az ottani munkavállalók 83 százaléka jogosult arra, hogy heti négy napot dolgozzon. Jelzem, hogy az izlandi gazdaság nem roppant ettől össze, sőt a GDP-jük korábban is a magyarnak körülbelül a két és félszerese volt; a jelenlegi növekedési rátánál meg azért nem tudok szorzókat mondani, merthogy a magyar gazdaság recesszióban van, az izlandi gazdaság pedig vidáman fejlődik. Tehát azzal riogatni, hogy egy ilyen intézkedésnek a bevezetése valamiféle összeomláshoz vezetne, szerintem alaptalan.

Javaslom önöknek, hogy ne a félelmeik által vezérelve gondolkodjanak a gazdaságpolitika követendő irányain, hanem nézzék meg, hogy milyen lehetőségeket tartogat a jövő. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát most lezárom, és a javaslat tárgysorozatba vételéről szóló döntés következik. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a H/2171. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás. - 1 igen.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem, köszönöm szépen. Tehát megállapítom, hogy a bizottság 1 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az indítványt nem vette tárgysorozatba.

Tordai képviselő úrnak megköszönjük a jelenlétet. További jó munkát és szép napot kívánok! *(Tordai Bence távozik az ülésről.)*

Az oltatlanságuk miatt hátrányt szenvedett foglalkoztatottak állami kártalanításáról szóló H/2530. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik a második napirendi pont: az oltatlanságuk miatt hátrányt szenvedett foglalkoztatottak állami kártalanításáról szóló H/2530. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntést hoznunk. A határozati javaslatot jómagam nyújtottam be.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és ezzel a lendülettel, mivel előterjesztői minőségemben érdemben kívánok felszólalni, átadom az ülés vezetését Szatmáry Kristóf alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését Szatmáry Kristóf, a bizottság alelnöke veszi át.)

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Ezzel megnyitom a vitát, és megkérem az előterjesztőt, indokolja az előterjesztést.

Dr. Apáti István szóbeli kiegészítése

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen, alelnök úr, igyekszem röviden összefoglalni. Ez az egész határozati javaslat, illetőleg annak az előzményei a nem túl távoli múltban játszódnak. 2020. január 30-án az elég sok kérdést felvető tevékenységet folytató Egészségügyi Világszervezet nemzetközi horderejű közegészségügyi-járványügyi sürgősségi helyzetnek nyilvánította a Covid-járványt, majd 2020. március 11-én világjárvánnyá minősítette. Erre reagált aztán 2020 őszétől egyre emelkedő fordulatszámmal a magyar Országgyűlés és a magyar kormány is. Most már tudjuk - részben mondhatjuk, hogy már talán történelem, és részben magunk mögött is hagytuk -, hogy rengeteg túlfutás és túlkapás történt. Nem is szeretném felsorolni, nem is lenne könnyű dolgom felsorolni azokat az egymásnak ellentmondó korlátozásokat, tilalmakat, amelyek során - most már tudjuk; persze erre lehet mondani, hogy utólag könnyű okosnak lenni, nyilván ezzel el lehet hárítani, de - rengeteg olyan súlyos gazdasági hátrányt okozó, bevételkiesést okozó intézkedés történt, ami semmit nem javított a helyzeten, amelyek nélkül ugyanúgy üzemelhetett volna az ország, és nem hajszoltuk volna bele magunkat nagyobb kockázatokba. Azzal együtt, hogy nem szeretnék az összeesküvés-elméletek irányába elmenni, mert jelen javaslat nem erről szól, nem is akarom ebbe az irányba elvinni a vitát meg az előterjesztői hozzászólásomat, de az egész úgynevezett világjárványnak a nemzetközi szintű levezénylése és történésorozata egyébként majd nagyon hamarosan a történelemtörténelemkönyvek lapjaira is való lesz. Reméljük, lesznek majd azért és szóhoz fognak majd jutni olyan hiteles történészek, politológusok, elemzők, szakértők, akik ezt teljes valóságában fogják - akár a Világgazdasági Fórumnak, akár Klaus Schwabnak és tettestársainak az ezzel kapcsolatos tevékenységét - föltárni. Ami persze nem egyszerű,

mert komoly hatalommal találja magát szembe az ember, ha erről akár csak videót akar forgatni. De azért nem a véletlenek furcsa összjátéka, ami 2020. év elejétől, 2019 végétől, mondjuk, 2022. év elejéig történt, tehát csaknem két éven keresztül. Ha valaki, akkor én nagyon nem szeretnék gúnyt űzni vagy poént faragni a szomszédunkban zajló háborúból, de azért arra is emlékezzünk - ugye, lassan napra pont egy éve, hogy kirobbant ez a szörnyű, véres háború -, hogy érdekes módon, ahogy február 24-én az orosz haderő megindult Ukrajna irányába, lekerültek, kikerültek a hírekből azok az információk, hírek, tájékoztatások, amelyek majdnem napra pontosan két évig uralták a hazai és a nemzetközi médiát. Hirtelen úgy tűnt, mintha nem is lett volna itt velünk a Covid, mintha ez egyszerű nátha-, megfázás- vagy influenzajárvány lenne; nyilván ezt sem akarom elbagatellizálni, ezt sem állítom. De ahogy a háború kitört, hirtelen nemhogy nem maradt meg problémaként a Covid és minden jogalkotási és jogalkalmazási következménye, ezek pár napon belül kikerültek a közbeszédből, az érdeklődés homlokteréből, és egyébként az akkor már javában dübörgő országgyűlési kampány is egy teljesen más irányt kezdett venni. Ez alapján mondják azok, akikkel én nem teljesen értek egyet - mondom, nem csinálunk poént a háborúból -, hogy úgy látszik, az orosz haderő két nap alatt felszámolta ha az ukrán ellenállást nem is, hanem a világjárványt; két nap alatt, mert két napon belül hirtelen megváltozott minden, és nagyon keveset beszéltünk erről.

S volt ennek egy olyan vadhajtása, és olyan, a mai napig ható következményekkel járó téves intézkedéssorozata, amely a magyar munkavállalók egy jelentős részét arra kényszerítette, hogy minden jobb meggyőződésük, belátásuk ellenére oltassák be magukat, különben számolhatnak a fizetés nélküli szabadság vagy az azonnali hatályú felmondás, elbocsátás következményeivel. Történik mindez egy olyan országban, ahol a devizalapú hitelezés extrém következményeit a mai napig nem sikerült fölszámolni, 13 év kormányzás sem volt ehhez elég. Horvátországban például már fölszámolták vagy nagyjából fölszámolták; itt propaganda szintjén fölszámolták, de gyakorlatilag rengetegen veszítik el a devizaalapú hitelek miatt - amelyet persze a szélsőbaloldal akasztott a nyakunkba, de az elmúlt 13 év nagy részében kétharmaddal, tehát gyakorlatilag teljes hatalommal, totális hatalommal kormányzó jobboldali kormány sem szállt úgy szembe a bankokkal, ahogyan kellett volna -, a mai napig veszítik el mindennap honfitársaink egy jól szervezett bűnbanda tevékenységének eredményeként az ingatlanjaikat, az otthonaikat, szenvednek el letiltásokat. Ilyen körülmények között és az azután elszabaduló, főleg az elmúlt egy-másfél évben elszabaduló inflációt ismerve, azzal fenyegetni magyar munkavállalókat, hogy ha nem oltatod be magad, barátom, akkor elveszíted a munkahelyedet, akár fizetés nélküli szabadsággal, akár azonnali hatályú elbocsátással gyakorlatilag munkabér, tehát jövedelem nélkül maradsz, az gyakorlatilag egy törvényesített zsarolás. Ahogy a devizaalapú hitelezés döntő többsége a törvényesített uzsorabűnözés, úgy ez a törvényesített formája volt a zsarolásnak. Persze formailag nem volt kötelező a védőoltás, de mindenki tudta, hogy gyakorlati következményét tekintve mégis az, hiszen a magyar emberek döntő többsége sajnos nem rendelkezik pénzügyi tartalékokkal, nagyon kevesen vannak olyan helyzetben, hogy egy vállrándítással elintézzék azt, hogy hát, ha az oltás fel nem vétele miatt elveszítem a munkahelyem, akkor is rendelkezem olyan bőséges tartalékkal, hogy ezt át tudom vészteni, és majd előbb-utóbb átkerülök egy olyan munkahelyre, ahol meg nem köteleznek erre. Ez volt tehát az egyik, szerintem kifejezetten a büntetőjog határát súroló, gusztustalan része.

A másik pedig az, hogy semmilyen tudományos megalapozottsága ennek nem volt. Néhány önjelölt szakértő, akit a kormánypárti média felkapott - aztán kiderült, hogy az egyiknek az állatorvosláshoz van több köze, mint a humán orvosláshoz, a másik, én nem tudom, ennyi erővel bármilyen más szakterületen, még a

hulladékgazdálkodás kapcsán is adhatna tanácsokat, a harmadik mindenhez ért -, hűségesen felmondta azokat a kormányzati és egyébként nemzetközi szintű propagandaszövegeket, amelyek azóta megdőltek, vagy minimum nem bizonyosodott be minden kétséget kizáró módon az, amit ők állítottak, nevezetesen, hogy a Covid-oltásoknak a fertőzés átadásában, a továbbfertőzés megakadályozásában van szerepe.

Ugye, azt hallottuk, hogy az oltás egy olyan csodaszer, amelyik egyébként azt is védi, akit beoltanak, meg azokat is, akik még oltatlanok, hiszen nem fertőz tovább az, aki megkapta az oltást. Temérdek ilyen kijelentés született, ennek a legradikálisabb, legdrasztikusabb változata is. Aztán láss csodát, világ, mi történik 2022. október 11-én? A Pfizer igazgatója, felolvasom szó szerint, az Európai Parlament előtti meghallgatásán kijelentette, hogy soha nem is végeztek klinikai kutatásokat a védőoltásnak a fertőzőképesség megelőzésében betöltött szerepét illetően, ezért arra semmifajta tudományos bizonyíték nincsen.

Ennek hatására 2022. október 28-án, tehát 17 nappal a Pfizer igazgatójának részleges beismerő vallomása után, az olasz egészségügyi miniszter bejelentette, hogy azonnal hatályon kívül helyezi az oltatlan egészségügyi és egyéb foglalkoztatottakat diszkrimináló valamennyi jogszabályt. Na, most, ahhoz képest, tisztelt bizottság, azt látjuk, hogy a Magyar Honvédségnél történő leépítés, átalakítás megközelítésének a kérdése, az egyik vezérfonala vagy az egyik fő kiváltó oka, legalábbis papíron, azokat érinti, akik nem voltak hajlandóak beoltatni magukat. Ha más nem, az ostor vége most csapódik be, amikor már szinte teljesen kikerültek a kormánypárti vagy akár a baloldali médiából is a Covid-járványról szóló hírek.

Ezért lenne nagyon fontos, hogy ezt az előttünk fekvő határozati javaslatot érdemben meg tudjuk tárgyalni a plenáris ülésen és tárgysorozatba vegyük, hiszen azon kívül, hogy itt a Világgazdasági Fórum mindenható urainak, a disznófejű nagyuraknak nagyon komoly felelőssége merül fel, megkockáztatom jogászként, hogy akár emberiség elleni bűntettek sorát megvalósító módon, tényleges életfogytiglan-közeli kategóriákat valósítottak meg az én szerény véleményem szerint, a magyar munkavállalókra gyakorolt hatása ennek az intézkedéssorozatnak, amit háttérpaktumokkal vagy azok nélkül, kanyarral vagy kanyar nélkül, de sajnos bekajázott a magyar kormányzat is - hogy meggyőződéssel, mély meggyőződéssel rendelték ezt el, vagy egyébként nem volt más választásuk a nemzetközi nyomás miatt, ez egyébként a lényegen nem változtat, ezt csak találgathatjuk -, de valljuk be őszintén, hogyha minket egy lövedék fejen talál és meghalunk, akkor a végeredmény tekintetében teljesen mindegy, hogy egy mesterlövész célzottan akart minket célba venni vagy egy eltévedt golyó talált el minket, a végeredmény szempontjából az minket már nem fog vigasztalni.

Ha akkor úgy érezte a magyar kormányzat és a magyar jogalkotásban kétharmados többséggel rendelkező jobbközép kormány vagy jobbközép képviselők, hogy be kell vezetni, és senki nem volt, aki ennek ellenálljon, senki nem próbált tiltakozni, akkor legalább most utólag tegyük helyre a magyar parlament becsületét, és utólag próbáljuk javítani annak a rengeteg munkavállalónak a helyzetét, utólag megmenteni őket, akik jogtalanul szenvedtek hátrányt.

Az, hogy a magyar Alkotmánybíróság gyakorlatilag teret engedett a rendkívüli helyzetre, a rendkívüli jogrendre, a talán soha nem tapasztalt járványügyi helyzetre tekintettel, gyakorlatilag finoman megmagyarázta, hogy miért enged szabad utat a kormányzatnak, és egyébként pedig az oltásokkal kapcsolatos felvetéseket elintézte azzal, hogy tudományos kérdésekben nem tud állást foglalni az Alkotmánybíróság, tehát rendkívül ügyesen kimozogták - talán Muhammed Ali vagy Mike Tyson mozgott ilyen ügyesen a ringben annak idején -, hogy hogyan magyarázták meg, hogy lényegében cserben hagyják ők is a magyar munkavállalókat, és ahol előírják, ott be

kell oltatniuk magukat a munkavállalóknak, ha nem, akkor pedig jogszerű, hogy kirúgják őket, zsarolják őket vagy fizetés nélküli szabadságra küldik őket. Utólag van lehetőségünk arra, amit ez a javaslat megkísérel, ha nem is bevezetni, de legalább a törvényhozási alapjait elkezdni megteremteni, hogy ezek a dolgozók kapjanak megfelelő kártalanítást, és nyíljon meg számukra egyfajta in integrum restitutióként, bár tudom, ez polgárjogi kifejezés, az eredeti állapot helyreállításaként annak a lehetősége, hogy ha kívánják, akkor visszahelyezzék őket az eredeti munkakörükbe. És ez egyébként nemcsak a speciális területeken dolgozókra, hanem azt mondom, hogy akkor az általános hagyományos, akár vállalkozói jogviszonyban dolgozó munkavállalókra is vonatkozzon, de legfőképpen az egészségügyi szektorra, az oktatási szektorra, a rendvédelmi szektorra, mert talán a rendőrség és a honvédség kötelékében, illetőleg ezek társszervei esetében volt a leginkább szem előtt ez a téma.

A rendőröket és a honvédeket, ezt a két nagy személyi állománnyal dolgozó területet pont egy ilyen háborús időszakban, pont egy ilyen rendkívüli időszakban kipécézni, és teljesen indokolatlanul, tudományos bizonyítékok nélkül behajszolni az állományt abba, hogy emiatt szereljenek le értékes tapasztalattal rendelkező rendőrök és honvédek, ez elképesztő szűklátókörűség és hihetetlen felelőtlenség. Hány száz vagy ezer olyan komoly tapasztalattal rendelkező katonát vagy rendőrt veszítettünk el, akik most majd az élet más területén - rosszabb esetben külföldön - keresik a boldogulást csak azért, mert a Világgazdasági Fórum, Klaus Schwab és tettestársai hisztériájának bedőlünk, illetőleg az akaratának képtelenek voltunk ellenállni. Ha már ez így alakult, akkor a jognak, meg a jogalkotásnak is, hála istennek, megvannak ahhoz az eszközei, hogy ezeket a munkavállalókat egyrészt erkölcsileg is tudjuk, ha úgy tetszik: helyre tenni, kártalanítani, az őket ért sérelmekért mondjuk bocsánatot kérni, és egyébként talán nem túlzás azt kijelenteni, hogy anyagilag, ha teljesen már nem is, de talán nagyobb részt helyre lehet tennie a parlamentnek ezt a kérdést. Nyilván ehhez kell egyfajta politikai akarat.

És ha nem tudtam eleget tenni, nem tudtam betartani az eredeti ígéreteimet, mert a kelleténél talán kicsit jobban belelovaltam magam ebbe az egészbe, csak tudják, annyira vérlázítóan igazságtalannak, dühítően vérlázítóan igazságtalannak érzem ezt az egész elmúlt, lassan már három esztendő, meg mindazt, ami ezt övezte, hogy érdemes lenne megnézni, csak nem egy ilyen javaslat keretei között, hogy milyen egyéb károkat okozott ez az egész, és mennyivel olcsóbban megúszhattuk volna, azzal együtt természetesen, hogy a vírus véleményem szerint egy létező dolog volt, tehát én nem megyek el addig a konteóig, hogy az egészséget csak kitalálták meg egy hoax, tehát az nyilván egy szélsőség.

A vírus létezett, létezik most is, itt van köztünk. Lehet, hogy a teremben ülők között is vannak olyanok, akik úgy hordozzák a vírust oltással vagy oltás nélkül, hogy egyébként nem is tudnak róla, de hogy az az egész egy nagyon jelentősen túlméretezett intézkedéssorozat volt, az talán önök előtt sem kérdéses. Azért pedig egyébként felelősségre kellene vonni azokat a szakértőket és más egyéb döntéshozókat, akik azt állították, hogy tudományos bizonyítékok vannak arra, hogy az oltás a vírus továbbadásának kockázatát megszünteti vagy csökkenti, hogy az oltás véd a továbbfertőződéstől, hogy egyfajta szupervédelmet jelent. Ezt nagyon sokszor elmondták, és aztán tavaly ősszel pedig maga a Pfizer igazgatója jelenti be, hogy az egész egy ordas nagy kamu volt, és bocsánat a kifejezésért, elnézést kérek, most nyeltem egyet, és nem azt mondtam, amit eredetileg gondoltam, de rendesen megszívatták, becsapták, lehúzták és majdnem tönkretették az egész világot.

Ez azért veszélyes precedens, mert mi lesz majd a következő lépés a háború közben, a háború alatt vagy akár a háború után? Mert egyszer csak vége lesz! Reméljük, hogy már ma vége lesz, én azt szeretném, de sajnos nem így áll a helyzet. Majd jön egy

fertőzőagyhártyagyulladás-vírus? Vagy bedobnak valami más szupervírust vagy superbaktériumot valamelyik laborból kiszabadítva, és akkor ezekkel a jól megismert klisékkel, behelyettesítve majd a vírus nevét, kódját és a többi, korlátlanul meg lehet vezetni mindenkit itt Magyarországon? Korlátlanul le lehet térdeltetni egy országot, egy ország kormányát, egy ország közigazgatását, egy ország rendőrségét, honvédségét, csak azért, mert Klaus Schwab és tettestársai ezt kitalálták? Ez egyfajta védettséget és védelmet jelentene, jogi értelemben vett védelmet a hasonló esetekre is, hiszen emlékezzünk arra, ha nekem nem hisznek, akkor higgyenek a miniszterelnök úrnak, maga Orbán Viktor mondta több alkalommal, hogy a veszélyek és a járványok évtizede következnek, vagy talán évtizedei következnek. Ez elég egyértelmű többszám.

Ebből arra lehet következtetni józan paraszti ésszel, nem kell hozzá egyetemi diploma, hogy lehetnek még ilyen, és valószínűleg lesznek is még ilyen járványok, mint ahogy talán, ha jól emlékszem, a majomhimlő és egyebek kapcsán már voltak ilyen kipattanó kezdeményezések, csak aztán lehet, hogy abban Klaus Schwab meg a társai már nem látták úgy a bizniszt, vagy valamiért úgy érezték, hogy még túl kevés idő telt el ahhoz, hogy ismét bele lehessen vezetni a világot egy ilyen katasztrófába. Úgyhogy ezek azok a kérdések, tisztelt hölgyeim és uraim, amikért érdemes szabadságharcot vívni. Ez egy valódi küzdelem, egy valódi bokszt, nem a köd szurkálása meg az árnyékolás, az egy más műfaj, úgyhogy én nagy tisztelettel kérem önöket arra, hogy támogassák ezt a javaslatot, és legalább annak a lehetőségét ne vegyék el, hogy a plenáris ülésen erről a rendkívül nagy horderejű kérdésről, amely most háttérbe szorult az elmúlt egy évben a háború miatt, tudjunk érdemben beszélni, meg tudjuk vitatni, és ehhez a felvezetőhöz képest is nyilván jóval alaposabban, jóval komolyabb elemzésekkel ezt alaposan ki tudjuk vesézni. Ennyivel szerintem saját magunknak is tartozunk. Köszönöm szépen.

Hozzászólás

ELNÖK: Köszönöm szépen elnök úrnak mint előterjesztőnek. Kérdezem a tisztelt bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nem, akkor engedje meg, elnök úr, hogy én tegyek hozzá néhány gondolatot az előterjesztéshez.

Elnök úr elég szélesre engedte a konkrét anyag kapcsán a mondandóját. Azt gondolom, nagyon sok dolog van, amiben mélyen egyetértünk azzal, amit elnök úr mondott. Valóban, azt gondolom, ha magát a világjárványt és annak nemzetközi tendenciáit, eredetét, célját, hatásait kellene megtárgyalni a magyar Országgyűlésnek, akkor szerintem ebben nagyobb partnerek lennénk. Bár sosem hittem a kismagyar-elméletben, de azért vannak kétségeim, hogy a magyar parlament vizsgálóbizottsága vagy akár a plenáris ülése mennyit tudna változtatni ezen a globális világban játszódó játszmán.

Egy dolog miatt nem fogom tudni támogatni az előterjesztést - engedje meg, hogy úgy fogalmazzam meg -, hogy amennyiben a javaslat lényegét illetően az kerülne kimondásra, és azt kellene ezzel az előterjesztéssel egyben hallgatólagosan elismerjünk, hogy a magyar kormány nem a legjobb hiszeműen járt el az intézkedések meghozatalakor. Én azt gondolom, ahogy képviselői előterjesztői minőségében elnök úr elmondta, hogy ez nem egy magyar specifikum volt, hanem az egész világon különböző reakciók születtek erre a világjárványra, nekem meggyőződésem, hogy a magyar kormány a rendelkezésére álló információk alapján az akkor meghozott döntéseket a legjobb hiszeműen és az emberek védelme érdekében hozta meg, nem hozhatott volna más döntéseket. Egyébként érdekes lenne összehasonlítani a magyar kormány intézkedéseinek akár a szigorát is vagy túlzott mértékét; más európai, akár szomszédos országokkal összevetve, azt gondolom, helyes és mértéktartó döntéseket hozott a magyar kormány. S ezeknek a helyes és mértéktartó döntéseknek talán az

elismerése az - ha egyetlen kritikát megfogalmazhatok előterjesztő képviselő úrnak -, az azért mindenképpen érdekes, hogy az előterjesztésben a New York-i bíróság döntését állítja szembe a magyar Alkotmánybíróság döntésével, utalva arra, hogy a New York-i bíróság helyt adott kártérítési kérdéseknek, a magyar Alkotmánybíróság pedig nem. Ezt némi ellentétnek érzem, de ez szerintem az előterjesztésbe belefér.

Mondom, nem vitatkozva vagy cáfolva az előterjesztésben az egész járvány kapcsán megfogalmazott nagyon-nagyon sok kérdést és kritikát, én azt gondolom, az előterjesztést azért nem fogjuk tudni támogatni, mert az előterjesztés támogatása egyben azt jelentené, amivel én magam, de szerintem a frakció sem ért egyet, hogy a magyar kormány - még egyszer: - nem az emberek védelmében járt el, és a rendelkezésre álló információk alapján nem a legjobb döntést hozta volna meg akkor, amikor bizonyos korlátozó intézkedéseket meghozott. Én azt gondolom, hogy így tettünk, ezért a javaslatnak azon része miatt, amely konkrétan arról szól, hogy kártalanítás kérdését vessük föl, ezért ebben az összefüggésben ezt nem fogjuk támogatni. Minden egyéb, amit elnök úr elmondott, azt gondolom - még egyszer: -, minimálisan elgondolkoztató, és szerintem nagyon sokunk véleményével egyezik. Köszönöm szépen.

Ha nincs más hozzászólás, akkor lezárom a vitát, és visszaadom a szót az előterjesztőnek válaszadásra.

Dr. Apáti István válaszai

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen, alelnök úr. Sportszerűen fogalmazott, így én is igyekszem sportszerűen reagálni vagy fogalmazni. Azt hiszem, túl érzékenyen közelíti meg ezt a kérdést abból a szempontból, hogy akkor ez egy önbeismerés lenne arról, hogy nem jóhiszeműen meg nem a legjobb intézkedéseket hozták meg. Nem feltétlenül állítom azt, vagy nem feltétlenül lehet kijelenteni, hogy most jóhiszeműen vagy rosszhiszeműen, de azt azért be kellene ismerni, hogy igen, akár még jóhiszeműen is, a legjobbat akarva is - tételezzük föl ezt -, de nagyon sok hiba csúszott ezekbe az intézkedésekbe. Egyébként az egymásnak ellentmondó intézkedések következtében - most a boltzáraktól kezdve lehetne hosszan sorolni a különféle intézkedéseket, amelyek nem tárgyai ennek a javaslatnak - bábeli zűrzavar bontakozott ki, úgy tűnt, hogy a jobb kéz nem tudja, mit csinál a bal, vagy a bal nem tudja, hogy mit csinál a jobb.

S egy ekkora apparátusnál, ekkora hatalmi beágyazottságnál minimálisan elvárható lenne, hogy valódi szakértőket hívjanak be a kormányülésekre, és valódi szakértőket kérdezzenek meg arról, hogy mi a vírus természete, és milyen intézkedések indokoltak. Nagy a merítés, erősek a források, tehát úgy gondolom, anyagi meg emberi erőforrásbeli hiányok nem vezethettek oda, nem okozhatták azt, hogy nem ismertek meg más szakértői véleményeket. Nekem nagyon úgy tűnt végig, és nagyon sokan voltunk így, akiknek így tűnt, hogy egyfajta véleményt, egyfajta szakértői véleményezést akar meghallani a kormányzat, és mindenki, akinek a véleménye azzal ellentétes, az akar rosszat a magyar embereknek, hogy egyáltalán kételyek, kétségek, kérdések merültek föl.

Természetesen a világon különböző reakciókat adtak erre. Persze ennek egy, ha jól emlékszem, türkménisztáni - nem vagyok benne biztos, de ha jól emlékszem, akkor türkménisztáni - extrém túlzása, egyik oldali túlzása, hogy ott betiltották a „koronavírus” szó használatát is, és aki ezt a szót a szájára merte venni, azt elvitték egy zárt műintézménybe, ahonnan nem biztos, hogy két nap után szabadult. Nyilván ez az egyik oldali szélsőség, hogy ennyire nem akartak tudomást venni erről. Viszont a másik oldali túlzás, ha nem is szélsőséges, de azért túlzás meg túlkapás az volt, amit Európa nagy része előadott ebben a történetben, így Magyarország is.

Szerintem a miniszterelnök úr meg a belügyminiszter úr számára is elgondolkodtató kellene hogy legyen, hogy kikkel veszik magukat körbe szakértői szinten. Kicsit távolabbról a javaslat ezt is érinti. Amikor egy ország miniszterelnöke egyértelműen szakértői véleményeket mond el az Országgyűlés plenáris ülésén felszólalásában, azonnali kérdésekre adott válaszaiban, akkor azoknak a szakértőknek a legfelkészültebbeknek kell lenniük annak érdekében, hogy az ország miniszterelnökét ne hozzák nemhogy kellemetlen, hanem lehetetlen vagy nagyon nehéz helyzetbe. Látható, hogy ezek a szakértők megalapozatlan szakvélemények sokaságát fogalmazták meg; sok esetben egyébként még a szakirányú végzettség is hiányzott a mi véleményünk szerint ahhoz, hogy szakértőnek mondhassák magukat. De hát úgy látszik, Magyarország a tízmillió szövetségi kapitány, a tízmillió miniszterelnök, meg a tízmillió szakértő országa, itt nagyon sokan szakértenek sok mindent, mindenfajta képesítés meg szakmai gyakorlat nélkül.

Mindennek a nemzetgazdasági következményei rendkívül súlyosak. Főleg úgy, hogy gyakorlatilag egyfajta folytatólagos egységben következett, nyilván szoros logikai összefüggésekkel a borzasztó mértékű infláció, ami szintén talán nálunk a legsúlyosabb vagy az egyik legsúlyosabb; majd aztán következett a lassan egy éve kirobbant orosz-ukrán, pontosabban ukrán területen zajló orosz-amerikai háború - mert talán ez a pontos megfogalmazás. Azt akarom mondani alelnök úrnak, anélkül, hogy most megint esetleg olyan vizekre eveznék, ami valóban már túlmutat ennek a javaslatnak a keretein, hogy szerintem meg pontosan az mutatja a kormánypártok nagyságát, az mutatná a kétharmados többség nagyságát és egyébként a kormány tagjainak a nagyságát is, ha képesek lennének legalább részlegesen elismerni, beismerni, hogy igen, sajnos tévedtünk bizonyos kérdésekben, és legalább azokat a lehetetlen helyzetbe került embereket próbáljuk kártalanítani, visszaállítani a munkaviszonyukat, visszahelyezni a munkaviszonyba őket és a kiesett munkabért kifizetni, akiket megalapozatlan szakértői véleményekre hagyatkozva engedtünk el, megalapozatlan szakértői véleményekre hivatkozva teremtették meg annak a jogszabályi háttérét, hogy ezeket az embereket fizetés nélküli szabadságra lehessen küldeni vagy megszüntetni a munkaviszonyukat. Szerintem a bocsánatkérés komoly emberi erény a magánéletben is, a politikában pedig, különösen Magyarországon olyan ritka erény, amely, úgy gondolom, nagyon jelentősen felemeli azokat, legyenek azok ellenzékiek, kormánypártiak, konzervatívok, liberálisok, bárkik, akik képesek arra, hogy bocsánatot kérnek, vagy képesek arra, hogy belássák, hogy bizony, hibáztak, még akár jó szándékkal is.

De ismerjük a mondást: a pokolba vezető út is jószándékkal van kikövezve, ez is egy nagyon régi mondás, és nagyon is igaz. Beláttuk, a tények nem ezt bizonyítják; maga a Pfizer igazgatója tett egy beismerő vallomást, hogy bizony, alaposan megvezették a világot.

Én nem azt várom önöktől, hogy elérjék, hogy nemzetközi bíróság elé állítsuk azokat, akiknek soha az életben nem lenne szabad szabadlábbon maradniuk, akik az egész világot majdnem romba döntötték azzal, amit itt 2020 elejétől előadtak, elővezettek. Ennek a feltételei több szempontból sem adóttak. De ahhoz azért tudunk segítséget nyújtani, hogy egy globális örületre, az új világrend kialakulására adunk mondjuk lokális nemzetállami válaszokat, és ennek a lokális nemzetállami válasznak, amely jó magyar hagyományok szerint a szilaj ellenállás irányába mutatna, egy fontos lépése lehetne ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vétele. De úgy hiszem, már mindent bőségesen elmondtam, nem akarom újra és újra ismételni önmagamot, úgyhogy én azt kérem önöktől, hogy az erény oldaláról megközelítve is támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen az előterjesztőnek. Nem maradt más hátra, mint a szavazás a javaslatról. Visszaadom az elnök úrnak az elnöklést.

(Az ülés vezetését dr. Apáti István, a bizottság elnöke veszi át.)

Határozathozatal

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Még gyakorolni kell ezeket a sajátos szabályokat is. Én is bizonytalan voltam benne, de megkérdeztem a segítő munkatársat.

Most pedig a határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szóló döntés következik. Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja a H/2536. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* 2. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4. Köszönöm szépen.

Tehát megállapítom, hogy a bizottság 1 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett az indítványt nem vette tárgysorozatba.

Egyebek

A harmadik napirendi pont az egyebek napirendi pont. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e bárkinek közérdekű javaslata, felvetése, észrevétele. *(Nincs ilyen jelzés.)*

Az ülés berekesztése

Amennyiben nincs, akkor az ülést bezárom, és mindenkinek további eredményes munkát kívánok. Mivel az idő ott jár, jó étvágyat kívánok az ebédhez! Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 02 perc)

Szatmáry Kristóf
a bizottság alelnöke

Dr. Apáti István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Madarász Mária